

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta „ 60 „
„ četrť leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravništvu v škofljak.
poslopju (Bischofhof.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sobne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamezne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Cesarski proglas prebivalcem Bosne in Hercegovine.

Prebivalci Bosne in Hercegovine!

Vojaki cesarja avstrijskega in kralja oger-
skega so pripravljani prekorati mejo Vaše dežele.
Ne pridejo k Vam kot sovražniki, da bi se teh
dežel silama polastili, marveč pridejo kot prija-
telji, da bi konec storili nevoljam, ki več let že
iznemirujejo ne samo Bosno in Hercegovino, ampak
tudi sosedne dežele avstrijsko-ogerske. Cesar in
kralj je žalosten slišal, kako domač boj ovo lepo
deželo pustoši, kako se prebivalci med seboj vojsku-
jejo, kupčija in promet sta pretrgana, Vaše čede se
Vam ropajo, Vaših njiv nihče ne obdeluje, revščina se
kaže povsod, v mestih in po deželi. Veliki in silni pri-
godki so zakrivali, da Vaša vlada ni v stanu, Vam za-
gotoviti stalnega miru in složnosti, na katera se bla-
gostanje narodov naslanja. Cesar in kralj ni mogel
dalje mirno gledati, kako posilje in nemir blizu nje-
govih pokrajin razsaja ter uboštvo in revščina tudi na
vrata njegovih dežel trka. On je torej evropske
vlade opozoril na Vas, in v posvetovanju z njimi
se je enoglasno sklenilo, da Vam Avstrija zopet
pomaga do miru in blagostanja, katerega že toliko
časa pogrešate. Vaš dosedanji vladar, turški sul-
tan, Vas je izročil varstvu svojega mogočnega pri-
jatelja, avstrijskega cesarja, ogerskega kralja. In
tako bodo sedaj k Vam prišli cesarski kraljevski
vojaki. Oni Vam ne prinašajo vojske, ampak pri-
nesejo Vam mir. Naše orožje bodi vsakemu v
obrambo, nobenemu v posiljenje. Cesar in kralj
ukazuje, da naj vsi sinovi teh dežel uživajo jed-
nake pravice po postavi, vsi morajo biti varovani
glede njihovega življenja, vere, posestva in imetja.
Vaše postave in uravnave se ne smejo samovoljno
zatreti, Vašim šegam in običajem se ima prizna-
našati. Nič se ne sme po sili spremeniti brez
vestnega prevdarka o tem, česar Vam je treba.
Stare postave veljajo, dokler ne bodo nove osno-
vane. Od vseh svetnih in duhovnih gospodk se
pričakuje, da bodo za red skrbele in vlado pod-

pirale. Deželni dohodki se bodo edino le za deželne
potrebe rabili. Zaostale dače pretečenih let se ne
bodo iztirjevale. Vojaki cesarja in kralja dežele
ne bodo težili, nikogar nadlegovali. Vse bodo v
gotovih denarjih plačali, česar bodo od prebivalcev
potrebovali. Cesar in kralj pozna Vaše pritožbe
in želi Vašo srečo. Pod njegovim mogočnim žez-
lom živi mnogo narodov, vsak govori svoj jezik.
On zapoveduje ljudem, ki niso vsi ene vere, vsak
pa sme svojo vero svobodno izpoznavati.

Prebivalci Bosne in Hercegovine! Podajte se
zaupljivo pod varstvo slavnih banderov avstrijsko-
ogerske države. Sprejmite naše vojake kot prija-
telje — ubogajte gosposko, poprimite se zopet svo-
jih opravil, in varovani bodete v uživanju pridel-
kov svojih rok.

Odkritje Slomškovega spomenika.

(Pridiga. Govoril kanonik Fr. Kosar) 24. jun. 1878.

Čast Bogu na višavah in mir
ljudem na zemlji. Luk. 2, 14.

IV. Tretji napis je pisan v slovenskem je-
ziku, kateri je bil njih materni jezik, in ker to,
kar nam pove, njih narodno delovanje za-
deva. Glasi se: „Narodnemu buditelju, pi-
satelju in pesniku hvaležni Slovenci.“ Slo-
venci imamo prigovor: „Kri ni voda.“ Da kri ni
voda, to so čutili tudi pokojni Slomšek v dnu
svojega blagega srca. Zato so ljubili svoj narod,
so ga ljubili srčno, močno in stanovitno: bili so
v resnici rodoljubljen mož, naroden mož — mož na-
roda. Je li pa ljubezen do naroda tudi v kr-
ščanskem smislu, to je, po nauku naše sv.
vere, dobra in hvale vredna? Gotovo; le poslušajte!
Nihče ne dvomi, da ima vsak človek do domače
družine, v kateri je rojen, n. pr. do staršev, do
bratov in sester itd. po božji volji, in sicer po
četrťi zapovedi božji, posebnih dolžnosti, ktere
družinske dolžnosti imenujemo. Mi spoštujemo
moža, ki te dolžnosti dopolnjuje, pa se nam mrzi do
onega, ki jih ne dopolnjuje — Nihče ne dvomi,
da ima vsak človek do ene večje družine, ki jo